

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/52897 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Zutphen, van 7 april 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 3 oktober 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen en de hem verleende verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd met terugwerkende kracht tot aan 29 januari 2002 ingetrokken. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 april 2008, verzonden op 11 april 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 9 mei 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen is aangevoerd in het hoger-beroepschrift en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E.C. Brugman, ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
lid van de enkelvoudige kamer

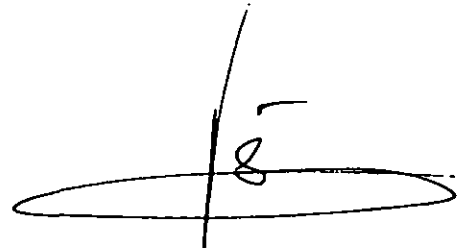
w.g. Brugman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 10 oktober 2008

205.

Verzonden: 10 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Reg.nr.: AWB 06/52897

Uitspraak in het geding tussen:

van Soedanese nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. M.M. Volwerk, advocaat te Rotterdam,

en

de Staatssecretaris van Justitie
verweerder,
gemachtigde: mr. M. Remmerswaal, werkzaam bij de IND.

1. Feiten en procesverloop

Eiser is bij besluit van 5 juni 2002 een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingswet 2000 (hierna: Vw 2000) verleend, met een geldigheidsduur van 29 januari 2002 tot en met 29 januari 2005.

Op 13 september 2004 heeft eiser een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de Vw 2000.

Op 25 juli 2006 is eiser gehoord naar aanleiding van verweerders voornemen van 14 september 2005 tot afwijzing van de aanvraag en intrekking van de aan eiser verleende verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd en een daarop namens eiser uitgebrachte zienswijze van 15 mei 2006.

Bij besluit van 3 oktober 2006 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen en tevens voormelde verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd met terugwerkende kracht ingetrokken tot aan de ingangsdatum van 29 januari 2002.

Op 27 oktober 2006 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Dit beroep is behandeld ter zitting van 26 februari 2008, waar eiser en de gemachtigden van partijen zijn verschenen.

Reg. nr.: AWB 06/52897

2

2. Motivering

2.1 Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.

2.2 Ingevolge artikel 33, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is onze Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

Ingevolge artikel 34 van de Vw 2000, zoals dat artikel ten tijde hier van belang luidde, kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag, gedurende drie achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten, als bedoeld in artikel 8, onder c, slechts worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28, afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 voordoet.

Ingevolge artikel 32, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden ingetrokken dan wel de aanvraag voor verlenging daarvan worden afgewezen indien de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden terwijl die gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag tot het verlenen of verlengen zou hebben geleid.

2.3 Verweerder heeft onder verwijzing naar voormelde bepalingen en onder verwijzing naar een rapport van taalanalyse van 17 augustus 2005, alsmede een aanvullende reactie van 28 september 2006 van verweerders Bureau Land & Taal, overwogen dat eisers asielrelaas ongelooftwaardig is. Voormeld rapport van taalanalyse concludeert dat eiser eenduidig is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Noord-Soedan (etniciteit Arabisch), reden waarom door verweerder niet langer geloof gehecht wordt aan eisers verklaringen dat hij behoort tot de Nuba bevolkingsgroep en uit Zuid-Soedan (omgeving) afkomstig zou zijn. Nu voorts geen bijzondere omstandigheden zijn aangevoerd die moeten leiden tot de gevolgtrekking dat verweerder zijn ter zake gevoerde beleid niet had mogen toepassen, heeft verweerder zich op grond van het voorgaande op het standpunt gesteld dat, waren deze gegevens bekend ten tijde van de verlening van de aan eiser verleende verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, hem deze verblijfsvergunning niet zou zijn verleend. Om die reden heeft verweerder de aanvraag om een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd afgewezen en de eerder aan eiser verleende verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingetrokken.

De rechtbank stelt voorop dat, gelet op het bepaalde in artikel 32, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000, slechts aan de orde is de vraag of ten tijde van verweerders besluit van 5 juni 2002, waarbij aan eiser een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is verleend, sprake was van onjuiste gegevens, dan wel achtergehouden gegevens, die, waren zij op 5 juni 2002 bekend, tot afwijzing van eisers aanvraag van 29 januari 2001 hadden geleid.

2.4 Onder verwijzing naar een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: Afdeling) van 14 september 2007 (zaak nr. 200702000/1, JV 2007/480), volgt de rechtbank eisers stelling niet dat verweerder, gelet op de datum van het rapport van Taalanalyse, niet tot intrekking van de aan hem verleende verblijfsvergunning had mogen overgaan, noch de door hem gevraagde verblijfsvergunning

Reg. nr.: AWB 06/52897

3

voor onbepaalde tijd had mogen weigeren, nu die omstandigheid zich niet voordeed toen zijn verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op 29 januari 2005 verliep.

2.5 Naar het oordeel van de rechtbank bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder zijn standpunt in deze niet (mede) heeft kunnen baseren op voormeld rapport van taalanalyse van 17 augustus 2005, alsmede de aanvullende reactie van 28 september 2006, beide van verweerders Bureau Land & Taal.

Aan de door eiser ingebrachte brief en dossieranalyse van 9 november 2005 van De Taalstudio en de eerst in beroep overgelegde contra-expertise van 5 november 2006 van professor dr. C. Miller, komt naar het oordeel van de rechtbank niet de betekenis toe die eiser daaraan gehecht wenst te zien, waartoe zij als volgt overweegt.

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling, verwezen wordt naar onder meer een uitspraak van 14 juli 2004 (zaak nr. 200401127/1), vormt uitgangspunt dat de taalanalyse, tot stand komt onder de verantwoordelijkheid van een ter zake deskundig bureau, waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd. De taalanalisten zijn op zorgvuldige wijze geselecteerd en staan onder voortdurende kwaliteitscontrole.

Anders dan verweerder lijkt te betogen, is niet slechts sprake van een contra-expertise indien een tegenonderzoek wordt verricht op basis van dezelfde bandopname. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder in zijn brief van 3 augustus 2006 ter afwijzing van eisers verzoek om nader uitstel ten behoeve van een nadere bandopname en contra-expertise terecht opgemerkt dat controleerbaar moet zijn onder welke omstandigheden het betreffende onderzoek zal plaatsvinden, maar daaraan ten onrechte reeds op voorhand de conclusie heeft verbonden dat de door eiser uit te voeren taalanalyse daaraan niet zal voldoen. Omdat eiser in de besluitvormingsfase reeds heeft aangekondigd een dergelijke contra-expertise te zullen uitvoeren, en de motieven waarom verweerder daarop niet heeft willen wachten, dat besluit niet kunnen dragen, is de rechtbank van oordeel dat het rapport van contra-expertise dient te worden aanvaard als een nadere onderbouwing van een eerder door eiser ingenomen stelling met betrekking tot zijn afkomst. In zoverre bestaat geen grond voor het oordeel dat de rechtbank het rapport niet in haar beoordeling kan betrekken.

In haar uitspraak van 27 september 2005 (zaak nr. 200503303/1) heeft de Afdeling overwogen dat aan de onderzoeksresultaten van een op verzoek van de vreemdeling verrichte taalanalyse slechts dan betekenis worden gehecht, als controleerbaar is door wie en onder welke omstandigheden het desbetreffende onderzoek heeft plaatsgevonden. Dat geldt niet alleen de opsteller van de contra-expertise, maar ook de gebruikte bandopname.

De bevindingen en conclusies van professor dr. C. Miller kunnen naar het oordeel van de rechtbank echter niet als tegenbewijs worden aangemerkt, noch als een concreet aanknopingspunt voor twijfel aan de juistheid van de taalanalyse van het BLT, nu niet inzichtelijk is onder welke omstandigheden het betreffende onderzoek heeft plaatsgevonden omdat niet bekend is op welke wijze, onder welke omstandigheden en met welke waarborgen omgeven de opname ten behoeve van de contra-expertise is vervaardigd. Dat het Bureau Land en Taal over de betreffende opname had kunnen beschikken, leidt niet tot een ander oordeel, nu dat Bureau daarmee nog geen inzicht verkrijgt in de wijze waarop en de omstandigheden waaronder de betreffende opname tot stand is gekomen.

Reg. nr.: AWB 06/52897

4

De rechtbank overweegt in dit verband voorts dat in de brief van De Taalstudio van 9 november 2005 wordt opgemerkt dat, nu eiser "niet binnen de taalgemeenschap van de is opgegroeid en bovendien geen Tira (de taal van de stam van zijn vader) spreekt, is het niet te verwachten dat zijn spraak kenmerken zal bevatten die hem tot de etnische gemeenschap kunnen herleiden. Om bovengenoemde redenen zou de taalanalyse zich niet op de etniciteit van (eiser) moeten richten, maar op de vraag of de kenmerken van zijn spraak hem kunnen herleiden tot zijn geboorteplaats. Uit het (rapport taalanalyse) blijkt dat uw cliënte stelt dat in de plaats waar hij is opgegroeid Juba-Arabisch en Dinka gesproken wordt. Hij stelt echter ook dat hij zelf deze talen niet meer spreekt."

Het voorgaande klemt te meer nu professor dr. C. Millar onder punt 3.6, tweede alinea, van haar contra-expertise vraagtekens stelt bij de omstandigheid dat eiser met zijn gesprekspartner enige vorm van Juba-Arabisch blijkt te kunnen spreken.

Nu eiser blijkens het rapport van taalanalyse en de brief van De Taalstudio van 9 november 2005 geen Juba-Arabisch en Dinka stelt te spreken, kan de opmerking in voormelde brief van De Taalstudio dat de tolk slechts Arabisch kon spreken niet worden opgevat als concreet aanknopingspunt voor twijfel aan de conclusies van de taalanalyse, terwijl voorts niet blijkt door wie de dossieranalyse is opgesteld en waaraan de opsteller diens deskundigheid ontleent. Voorts volgt uit het rapport van taalanalyse dat de tolk wel degelijk het Juba-Arabisch als zodanig kan herkennen, maar de zinnen die Juba-Arabisch aanhoorden heeft herkend als overeenkomend met het gewone Noord-Soedanese Arabisch. Tevens wordt in de reactie van Bureau Land en Taal op de dossierstudie van de Taalstudio aangegeven dat zowel de taalanalist als de begeleidend linguïst basiskennis hebben van het Juba-Arabisch.

Tenslotte merkt de rechtbank in dit verband op dat uit de contra-expertise niet blijkt dat de reactie van 28 september 2006 van het Bureau Land en Taal bij de contra-expertise is betrokken.

Gelet op het voorgaande kan het rapport van contra-expertise naar het oordeel van de rechtbank niet bewerkstelligen dat verweerder behoort uit te gaan van een andere conclusie dan die volgt uit het rapport van taalanalyse. Het rapport van contra-expertise bevat geen concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid van de conclusies van de taalanalyses, terwijl de uitkomst van de contra-expertise evenmin luidt dat eiser, zoals hij heeft gesteld, behoort tot de spraak- en cultuurgemeenschap van Zuid-Soedan. Nu eiser ook voor het overige niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij uit het Juba-gebied komt, en evenmin grond bestaat voor het oordeel dat het bestreden besluit onzorgvuldig is voorbereid, bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder de door eiser gestelde nationaliteit, identiteit en het asielrelaas niet ongeloofwaardig heeft kunnen achten.

Op grond hiervan heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank op het standpunt kunnen stellen dat eiser onjuiste gegevens heeft verstrekt, dan wel gegevens heeft achtergehouden, terwijl die gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag zouden hebben geleid.

2.6 Eisers stelling dat op verweerder een zwaardere bewijslast rust, nu hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is verleend op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000, volgt de rechtbank niet, nu verweerder zich op grond van het voorgaande op het standpunt heeft kunnen stellen dat eisers asielrelaas ongeloofwaardig is, daaronder begrepen de door eiser aangevoerde omstandigheden die

Reg. nr.: AWB 06/52897

5

hebben geleid tot de bij besluit van 5 juni 2002 verleende verblijfsvergunning. De grond waarop die verblijfsvergunning is verleend, is in casu derhalve niet relevant.

2.7 Bij faxbrief van 15 februari 2008 heeft eiser aanvullende gronden van beroep alsmede een bericht van de UNHCR met titel 'UNHCR's position on Sudanese asylum-seekers from Darfur' overgelegd. Tevens heeft eiser hierbij een kopie gevoegd van een trajectplan met de [redacted] en [redacted] welke hij op 15 november 2007 heeft ondertekend alsmede de daarbij behorende begeleidende brief van [redacted]. Ook heeft eiser een kopie van Verklaring Omtrent het Gedrag overgelegd, welke op 24 april 2007 is opgemaakt in het kader van een arbeidsfunctie van toezichthouder bij [redacted] evenals een kopie van een internetkrantenartikel van de internetsite [redacted] gepubliceerd op 18 oktober 2007 getiteld [redacted]. De rechtbank overweegt hieromtrent het volgende.

Ingevolge artikel 8:58, eerste lid, van de Awb kunnen partijen tot tien dagen voor de zitting nadere stukken indienen. Onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 27 mei 2004 (zaak nrs. 200403247/1 en 200403249/1), overweegt de rechtbank dat bij toepassing van dat artikel de laatste dag, waarop nog nadere stukken kunnen worden ingediend, moet worden bepaald op de elfde dag voor de zitting, opdat tussen die dag en de dag van de zitting tien volle dagen beschikbaar zijn voor de rechter en voor de wederpartij(en) voor het bestuderen ervan en het op basis daarvan voorbereiden van de behandeling ter zitting.

Ingevolge artikel 83, eerste lid, van de Vw 2000 houdt de rechtbank bij de beoordeling van het beroep rekening met feiten en omstandigheden die na het nemen van het bestreden besluit zijn opgekomen, tenzij de goede procesorde zich daartegen verzet of de afdoening van de zaak daardoor ontoelaatbaar wordt vertraagd.

2.8 De rechtbank stelt vast dat eiser na het instellen van het onderhavige beroep bij de rechtbank bij brief van 30 oktober 2006 door de rechtbank ervan in kennis is gesteld dat het beroep niet voldeed aan de daaraan te stellen eisen, waarbij eiser een termijn van vier weken is gesteld om een afschrift van het bestreden besluit en de gronden van beroep over te leggen.

Hoewel de fax van 15 februari 2008 is ontvangen binnen de termijn van artikel 8:58, eerste lid, van de Awb, zal de rechtbank voormelde stukken niet in haar beoordeling betrekken.

Gelet op de publicatie van het UNHCR-bericht in februari 2006 valt niet in te zien dat eiser dit document niet reeds in de besluitvormingsfase had kunnen en, gelet op het bepaalde in artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000, had behoren over te leggen. Eiser heeft niet aannemelijk gemaakt dat dit niet mogelijk was.

De overige stukken waren al geruime tijd beschikbaar voordat eiser deze bij zijn aanvullende gronden in de procedure heeft gebracht. Eiser heeft niet aannemelijk gemaakt waarom hij deze stukken niet eerder in de beroepsprocedure had kunnen en moeten inbrengen. De rechtbank acht de indiening van deze stukken dan ook in strijd met de beginselen van een goede procesorde en zal de in dat kader aangevoerde argumenten, waaronder het eerst in de aanvullende gronden van het beroep gedane beroep op artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, evenmin in haar beoordeling betrekken.

Reg. nr.: AWB 06/52897

6

In de inhoud van de stukken ziet de rechtbank evenmin grond voor het oordeel dat er sprake is van bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden, als bedoeld in een uitspraak van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 (Bahaddar tegen Nederland, zaak nr. 1451/1996/764/965, JV 1998/45), op grond waarvan de noodzaak bestaat om de in het nationale recht neergelegde procedureregels niet tegen te werpen.

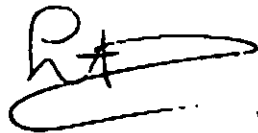
2.9 Gelet op het voorgaande kan verweerders besluit van 3 oktober 2006 de rechterlijke toetsing doorstaan. Het beroep is dan ook ongegrond. Er is geen aanleiding voor een veroordeling in proceskosten.

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. R.G.J. Welbergen en in het openbaar uitgesproken op 7 april 2008 in tegenwoordigheid van mr. L.T. van Zelm als griffier.

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kan binnen vier weken na de dag van verzending hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Artikel 85 Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak dient te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden op: 11 APR. 2008

Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
Afdeling Bestuursrecht, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag
11 APR 2008

HET VAN SCHIJNDELHUIS

ADVOCATEN EN PROCUREURS

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

per fax : 070 - 3651380
aantal pagina's: 10

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 9 MEI 2008	
ZAAKNR.	53014
AAN:	V3
BEHANDELD DO:	C.10

MR G.F. VAN DER HARDT ABERSON
MR L. HENNINK
MR L.E.J. VLEESBEEK
MR R. HAZE
MR L.M.M. FRUITIER
MR M.M. VOLWERK

Rotterdam, 9 mei 2008

Betreft: appelschrift

Appellant :
Gehoortedatum :
Herkomst :
Huidige adres :
INDnr : 0201.28.4021

Eventueel griffierecht kan worden verrekend met de rekening courant. Toevoeging is
aangevraagd

Geeft te kennen:

Appellant, te dezer zake woonplaats kiezende te _____ aan de _____ ten kantore
van ten kantore van zijn gemachtigde de advocaat en procureur Mr M.M. Volwerk, die in deze
door appellant bepaaldelijk gemachtigd is om als gemachtigde op te treden en die als zodanig
voor hem zal optreden en die bepaaldelijk gemachtigd is om dit hoger beroepschrift op te
stellen alsmede te ondertekenen en in te dienen alsmede de procedure te voeren en die
nadrukkelijk verklaart daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn.

Appellant stelt hierbij hoger beroep in tegen het in kopie bijgesloten afschrift van de uitspraak
van de Arrondissementsrechtbank te Den Haag van 7 april 2008 (produktie 1) verzonden op 11
april 2008 (AWB 06/52897), waarbij het beroep ten aanzien van de afwijzing van de aanvraag
voor een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd en de intrekking van de
verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd, ongegrond is verklaard.

Dit appelschrift berust op de navolgende grieven:

POSTBUS 25025
3001 HA ROTTERDAM
WESTERDIJK 108
3016 AH ROTTERDAM
TEL. 010 - 466 23 39
FAX 010 - 225 13 17

HET VAN SCHIJNDELHUIS

ADVOCATEN EN PROCUREURS

Grief 1

De rechtbank overweegt ten onrechte in rechtsoverweging 2.5: "Gelet op het voorgaande kan het rapport van contra-expertise naar het oordeel van de rechtbank niet bewerkstelligen dat verweerder behoort uit te gaan van een andere conclusie dan die volgt uit het rapport van taalanalyse. Het rapport van contra-expertise bevat geen concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid van de conclusies van de taalanalyses, terwijl de uitkomst evenmin luidt dat eiser behoort tot de taal- en cultuurgemeenschap van Zuid Soedan."

Appellant meent dat de rechtbank miskent dat in het rapport van de contra-expertise d.d. 10 november 2007 zowel de opname is betrokken die is vervaardigd door het Bureau Land en taal als de eigen opname van appellant zelf. Daargelaten de omstandigheden waaronder de eigen opname is vervaardigd, in de contra-expertise worden talloze kritiekpunten genoemd op de taalanalyse, die wel degelijk beschouwd moeten worden als concrete aanknopingspunten van twijfel aan de taalanalyse en die dr Miller heeft beoordeeld cq kunnen beoordelen aan de hand van de opnamen vervaardigd door het Bureau Land en Taal.

Zoals ter zitting aangegeven betreft dit het gegeven dat het gebruikelijk is dat mensen van gemengde afkomst zoals appellant alleen Arabisch spreken, dat standaard Arabisch niet alleen in het Noorden wordt gesproken en niet kan worden beschouwd als een taal die alleen door mensen wordt gesproken die oorspronkelijk afkomstig zijn uit het Noorden, dat niet bekend is welke vorm van Arabisch in de woonplaats wordt gesproken, dat appellant zeer hoog geschoold is en dat hij veel kennis heeft van zijn woonplaats.

De rechtbank miskent deze kritiekpunten en richt zich uitsluitend op de conclusies met betrekking tot de eigen opname.

Appellant concludeert derhalve dat het rapport van de contra-expertise onvoldoende is betrokken in de behandeling en de rechtbank derhalve een onjuiste toets heeft toegepast.

Conclusie

De conclusie van appellant is, dat om hierboven genoemde redenen de uitspraak van de Rechtbank Den Haag van 7 april 2008 niet in stand kan blijven.

HET VAN SCHIJNDELHUIS

ADVOCATEN EN PROCUREURS

Mitsdien

Het de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State behage het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de Rechtbank Den Haag van 7 april 2008 te vernietigen, met veroordeling van verweerder in de proceskosten.

Hoogachtend,

M.M. Volwerk

produkties: - uitspraak